

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΔΕΟ34

Eclass4U

The best Choice for you

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΠΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ 14/11/21

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ : Γιώργος Κουρνέτας

www.eclass4u.gr
grammateia.eclass4u@gmail.com

210-
5711484 & 6970401981
ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ 17 – ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-
100Μ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΜΕΤΡΟ
«ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πίνακας Περιεχομένων

Μέρος Α	2
Ερώτηση Α1	2
α) i)	2
α) ii)	4
β)	6
Ερώτηση 2	7
α)	7
β) i)	8
β) ii)	9
Μέρος Β	10
Βιβλιογραφία	11

Eclass4U

The best Choice for you

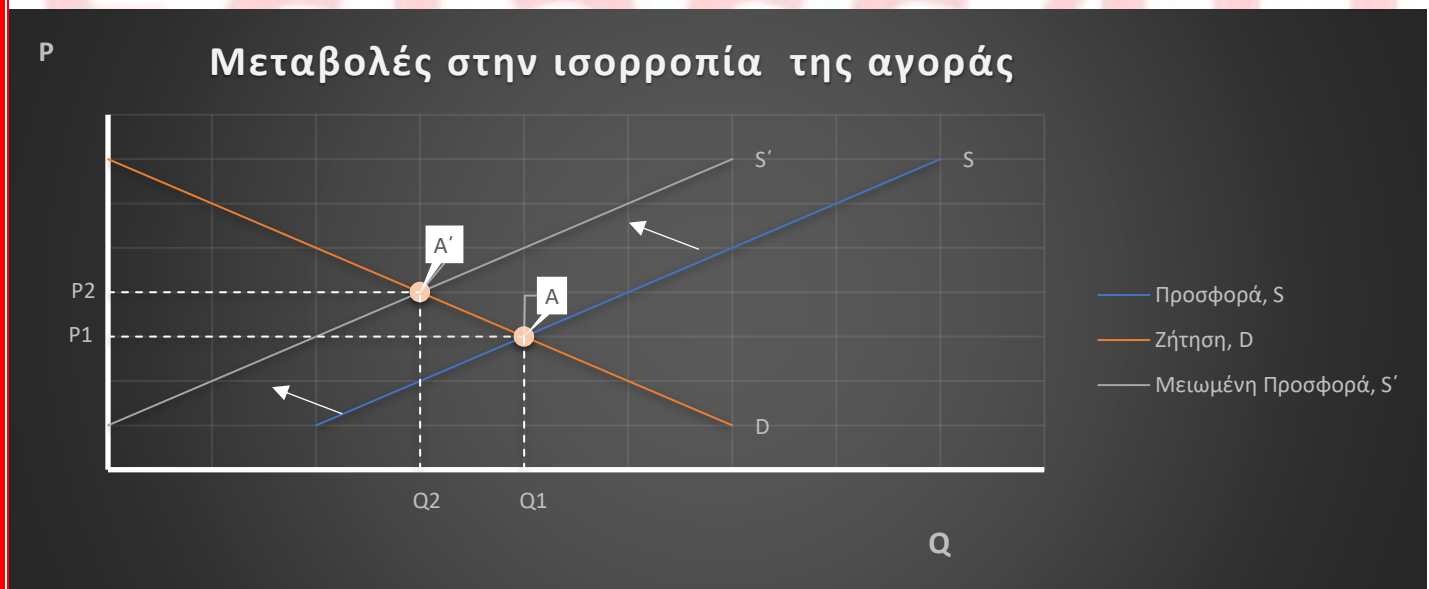
Μέρος Α

Ερώτηση Α1

α) i)

Οι μεταφορές προϊόντων είτε πρόκειται για τελικά προϊόντα (έτοιμα προς κατανάλωση προϊόντα), είτε πρόκειται για πρώτες ύλες που απαιτούνται για τη παραγωγή άλλων προϊόντων, είναι απαραίτητες στην παραγωγική διαδικασία των επιχειρήσεων και στη διάθεση των τελικών προϊόντων στις αντίστοιχες αγορές. Για αυτό τον λόγο το αυξημένο κόστος μεταφοράς επηρεάζει άμεσα και με αρνητικό τρόπο τους παραγωγούς. Συγκεκριμένα, το αυξημένο κόστος μεταφοράς δημιουργεί αυξημένο λειτουργικό κόστος των επιχειρήσεων και με όλους τους άλλους παράγοντες σταθερούς (τιμή διάθεσης, ποσότητας διάθεσης κ.α.) δημιουργείται μείωση του περιθωρίου κέρδους των επιχειρήσεων. Οι παραγωγοί όταν βλέπουν να περιορίζεται το κέρδος τους από την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, τότε αυτόματα η παραγωγή των συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών γίνεται λιγότερη ελκυστική στους παραγωγούς (ενδεχομένως θα αναζητήσουν κάποιο άλλο προϊόν να παράγουν-υποκατάστατα στην παραγωγή προϊόντα που αποφέρουν περισσότερο κέρδος). Όταν ένα προϊόν γίνεται λιγότερο ελκυστικό για τον παραγωγό τότε άμεσα ο παραγωγός έχει μειωμένη διάθεση για παραγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος και ως εκ τούτου μειώνει την παραγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος και επομένως την προσφορά του συγκεκριμένου προϊόντος (Krugman & Wells, Σελίδες 96-100).

Η μείωση της προσφοράς με όλους τους υπόλοιπους παράγοντες σταθερούς, αναπαρίσταται διαγραμματικά με την παράλληλη μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα αριστερά (βλ. Γράφημα 1).

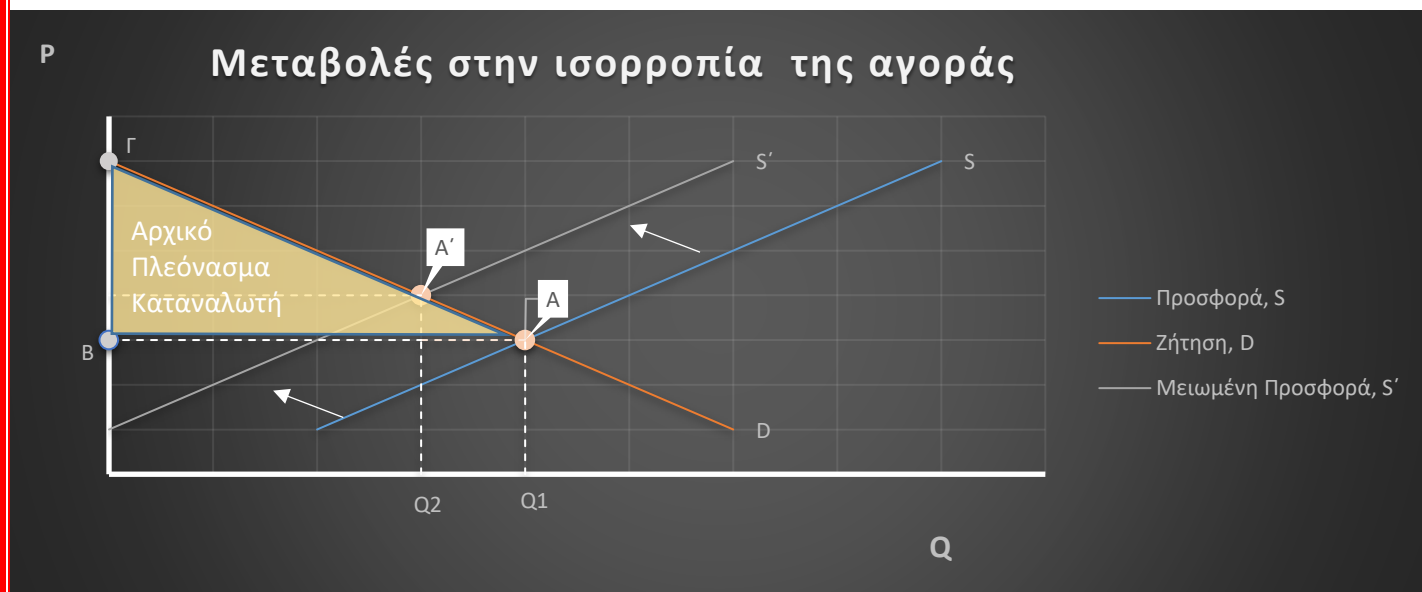

Γράφημα 1

Όπως είναι γνωστό η μείωση της προσφοράς με όλους τους υπόλοιπους παράγοντες σταθερούς επιφέρει μια νέα ισορροπία η οποία εντοπίζεται σε μεγαλύτερη τιμή (μεγαλύτερη τιμή ισορροπίας- $P_2 > P_1$) και μικρότερη ποσότητα (μικρότερη ποσότητα ισορροπίας- $Q_2 < Q_1$) (Krugman & Wells, Σελίδα 111).

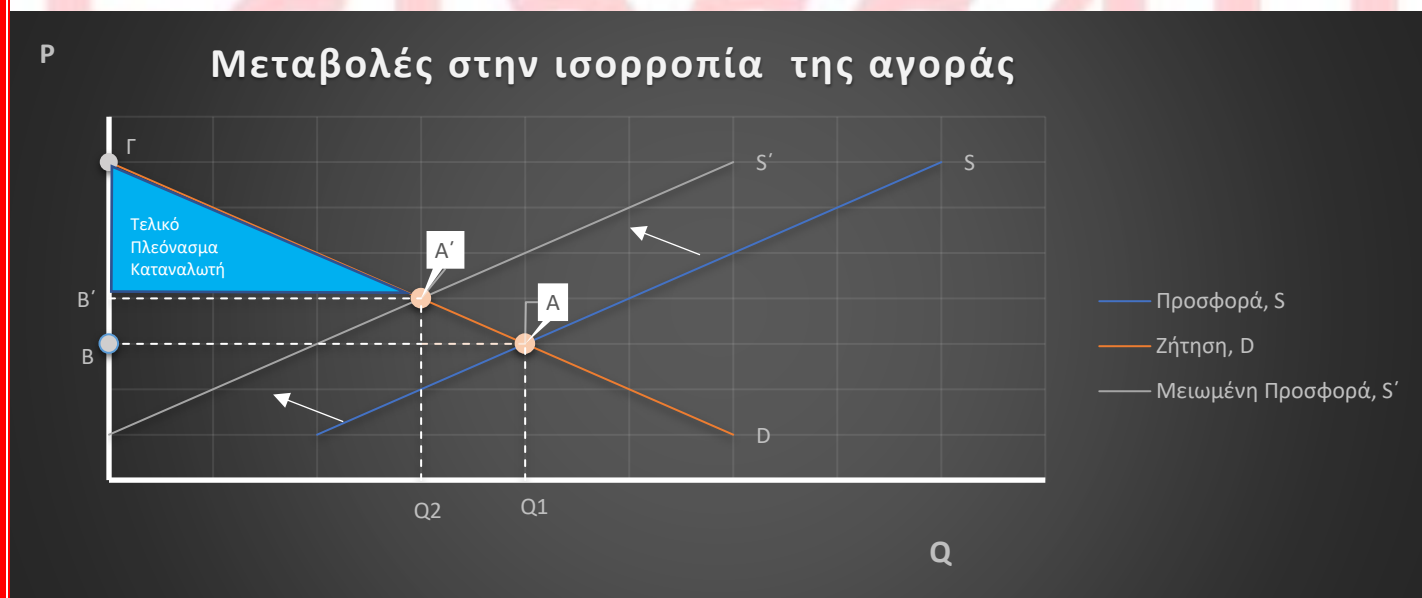
Αυτό που κρατάμε από την αύξηση της τιμής του πετρελαίου, είναι ότι η αγορά του κανονικού αγαθού X θα οδηγηθεί σε μια νέα ισορροπία στην οποία το προϊόν θα διατίθεται σε μικρότερη ποσότητα και αυξημένη τιμή σε σύγκριση με την προ μεταβολής της τιμής του πετρελαίου κατάσταση. Αυξημένη τιμή του κανονικού αγαθού

X, θα έχει ως αποτέλεσμα της μείωσης του πλεονάσματος του καταναλωτή. Διαγραμματικά θα δείξουμε πως ήταν το πλεόνασμα του καταναλωτή πριν την αύξηση της τιμής του πετρελαίου (βλ. Γράφημα 2) και πως διαμορφώθηκε μετά την αύξηση της τιμής του πετρελαίου (βλ. Γράφημα 3).

Γράφημα 2

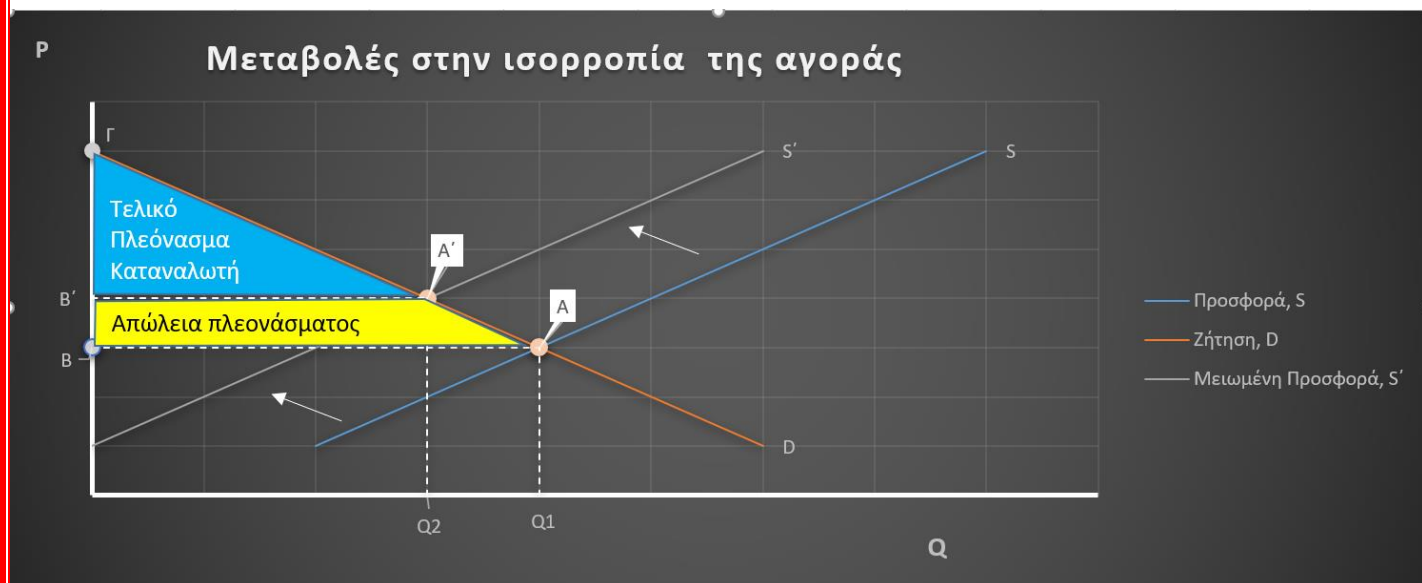
Το αρχικό πλεόνασμα του καταναλωτή περιγράφεται από το εμβαδόν του χωρίου που βρίσκεται κάτω από την καμπύλη της ζήτησης και πάνω από την τιμή στο σημείο ισορροπίας δηλαδή από το εμβαδόν του τριγώνου ΑΒΓ (Krugman & Wells, Σελίδες 158-159, 160-162).

Γράφημα 3

Το τελικό πλεόνασμα του καταναλωτή όπως αυτό διαμορφώθηκε έπειτα από τη μείωση της προσφοράς θα είναι το εμβαδόν του χωρίου που βρίσκεται κάτω από την καμπύλη ζήτησης και τη νέα τιμή ισορροπίας, δηλαδή θα είναι το εμβαδόν του τριγώνου Α'Β'Γ (γαλάζιο χρώμα).

Η μείωση του συνολικού πλεονάσματος που πραγματοποιήθηκε λόγω της μείωσης της προσφοράς και της αύξησης της τιμής, είναι το τραπέζιο ΒΒ'Α'Α όπως φαίνεται στο Γράφημα 4.

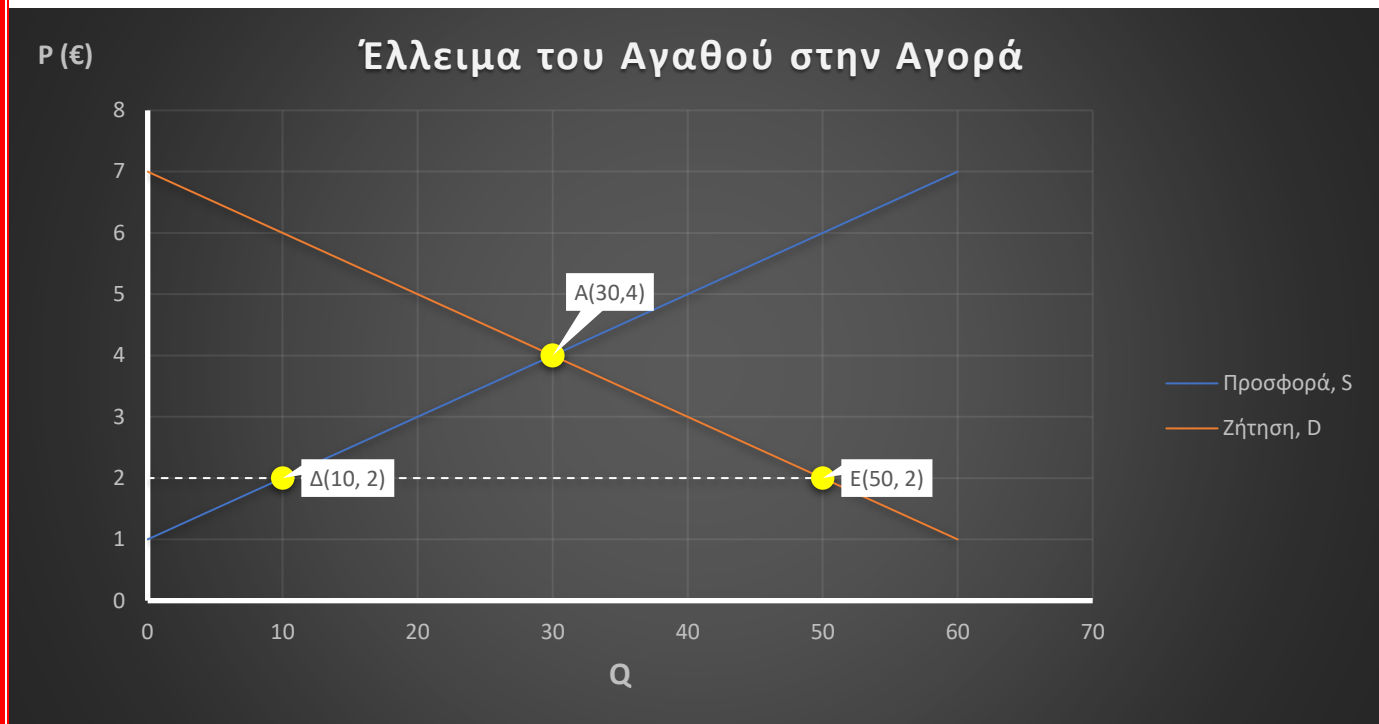
Γράφημα 4

Ερώτηση 1

α) ii)

Η επιβολή από το κράτος ανώτατης τιμής για ένα προϊόν, σημαίνει ότι οι παραγωγοί υποχρεούνται να διαθέτουν το προϊόν στην αγορά με μέγιστη τιμή την ανώτατη τιμή που έχει καθορίσει το κράτος. Η επιβολή της ανώτατης τιμής είναι ένα είδος κρατικής παρέμβασης στην οικονομία που δημιουργεί έλλειμμα πλεονάσματος και αναποτελεσματικές αγορές. Η αναποτελεσματικότητα της αγοράς έγκειται στο γεγονός ότι η αγορά πλέον, δεν βρίσκεται σε κατάσταση ισορροπίας διαμορφωμένη από τους μηχανισμούς της αγοράς (προσφορά-ζήτηση) αλλά από την παρέμβαση ενός εξωτερικού παράγοντα (του κράτους) διαμορφώνεται μια νέα ποσότητα και μία νέα τιμή με τις οποίες θα διατίθεται το προϊόν στην αγορά. Σε τέτοιες περιπτώσεις, το συνολικό πλεόνασμα (καταναλωτή και παραγωγού) μειώνεται και χάνεται η αποτελεσματικότητα της αγοράς (Krugman & Wells, Σελίδες 185-186, 187).

Το γράφημα που περιγράφει πλήρως την εν λόγω κατάσταση είναι το Γράφημα 5.

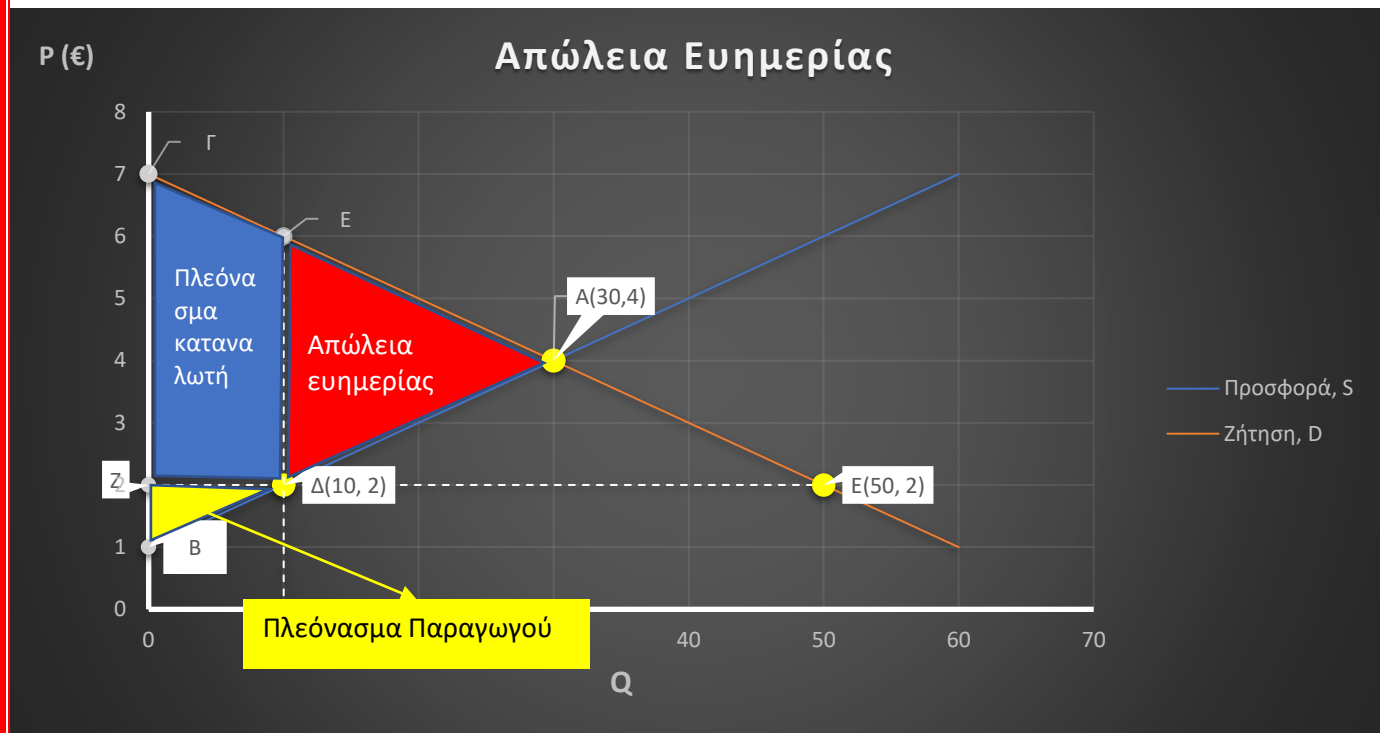

Γράφημα 5

Στο Γράφημα 5, παρατηρούμε ότι αρχικά υπήρχε ισορροπία της αγοράς με ποσότητα ισορροπίας 30 μονάδες προϊόντος και τιμή ισορροπίας τα 4€. Η επιβολή από το κράτος ανώτατης τιμής ίση με 2€, επίδρασε θετικά στη ζητούμενη ποσότητα (Νόμος της Ζήτησης - αυξήθηκε η ζητούμενη ποσότητα) και αρνητικά στην προσφερόμενη ποσότητα (Νόμος της Προσφοράς - μειώθηκε η προσφερόμενη ποσότητα). Η εν λόγω επίδραση είχε ως αποτέλεσμα από μία κατάσταση στην οποία η ζητούμενη ποσότητα ήταν ίση με την προσφερόμενη ποσότητα (κατάσταση ισορροπίας-σημείο Α) να μεταβούμε σε μια κατάσταση όπου η ζητούμενη ποσότητα (50 μονάδες προϊόντος- σημείο Ε) είναι μεγαλύτερη από την προσφερόμενη ποσότητα (10 μονάδες προϊόντος-σημείο Δ). Σε αυτού του είδους τις καταστάσεις αναφέρουμε ότι υπάρχει έλλειμμα του προϊόντος στην αγορά (Krugman & Wells, Σελίδα 186).

Αναφορικά με την ευημερία (συνολικό πλεόνασμα) θα υπάρχει μείωση, καθώς πλέον η προσφερόμενη ποσότητα από τους παραγωγούς θα είναι μόνο 10 μονάδες προϊόντος (βλ. Γράφημα 5) σε σύγκριση με την κατάσταση ισορροπίας όπου η προσφερόμενη ποσότητα ήταν 30. Αυτό σημαίνει ότι λιγότερες μονάδες προϊόντος θα ανταλλαχθούν για κάποιο χρηματικό αντίτιμο. Οι λιγότερες συναλλαγές μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών θα επιφέρουν μικρότερη συνολική ωφέλεια καθώς θεωρείται ότι σε μία συναλλαγή ωφελούνται τόσο η μία πλευρά (παραγωγοί) όσο και η άλλη (καταναλωτές).

Η μείωση του συνολικού πλεονάσματος (της οικονομικής ευημερίας) περιγράφεται αντίστοιχα στο Γράφημα 6. Συγκεκριμένα, το αρχικό συνολικό πλεόνασμα (οικονομική Ευημερία) που καταλάμβανε το εμβადόν του τριγώνου ΑΒΓ συρρικνώθηκε μετά την επιβολή της ανώτατης τιμής στο εμβადόν του τραπεζίου ΓΕΔΒ, το οποίο έχει δημιουργηθεί από το άθροισμα των εμβαδών των χωρίων ΒΔΖ (πλεόνασμα παραγωγού) και του ΓΕΔΖ (πλεόνασμα του παραγωγού).

Γράφημα 6

Ερώτηση 1

β)

Για να μεγιστοποιηθεί η χρησιμότητα που απολαμβάνει ένας καταναλωτής από την κατανάλωση δύο αγαθών A και B, θα πρέπει να υπολογιστούν οι αντίστοιχες ποσότητες του αγαθού A και του αγαθού B που πρέπει να καταναλώσει ο εκάστοτε καταναλωτής, ώστε η οριακή χρησιμότητα του αγαθού A ως προς την τιμή του αγαθού A, να είναι ίση με την οριακή χρησιμότητα του αγαθού B ως προς την τιμή του αγαθού B. Η εξίσωση που περιγράφει το συγκεκριμένο κανόνα είναι: $\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B}$ (1), όπου με MU συμβολίζεται η οριακή χρησιμότητα για εκάστοτε αγαθό, δηλαδή είναι η επιπλέον χρησιμότητα που απολαμβάνει ο καταναλωτής από την κατανάλωση μιας επιπλέον μονάδας αγαθού (Krugman & Wells, Σελίδα 288). Στο παράδειγμα της εκφώνησης, θα έχουμε $MU_{\text{ρυζιού}}$ το οποίο θα συμβολίζει την επιπλέον χρησιμότητα (ωφέλεια) που απολαμβάνει ο καταναλωτής, αν στην ποσότητα του ρυζιού που ήδη καταναλώνει, προστεθεί ακόμα μία μονάδα ρυζιού (κιλό, γραμμάρια κ.ά.). Αντιστοίχως, θα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το συμβολισμό $MU_{\text{αυγών}}$.

Από την εκφώνηση καταγράφεται το σκεπτικό ότι ο καταναλωτής A, θα έχει μεγιστοποιήσει την χρησιμότητά του από την κατανάλωση των αγαθών ρυζιού και αυγών, αν επιλέξει εκείνες τις ποσότητες κατανάλωσης των δύο αγαθών ώστε να ισχύει $MU_{\text{ρυζιού}} = MU_{\text{αυγών}}$ (2). Από την εξίσωση (1) όμως γνωρίζουμε ότι για να μεγιστοποιηθεί η χρησιμότητα θα πρέπει να ισχύει η ισότητα των κλασμάτων $\frac{MU_{\text{ρυζιού}}}{P_{\text{ρυζιού}}}$ και $\frac{MU_{\text{αυγών}}}{P_{\text{αυγών}}}$. Για να ισχύει η ισότητα των κλασμάτων όταν γνωρίζουμε ότι οι αντίστοιχοι αριθμητές είναι ίσοι (εξίσωση (2)) θα πρέπει να ισχύει ότι και οι παρονομαστές είναι ίσοι. Οι παρονομαστές της εξίσωσης (1) είναι οι τιμές του ρυζιού $P_{\text{ρυζιού}}$ και των αυγών $P_{\text{αυγών}}$ αντίστοιχα. Επομένως για να ευσταθεί το σκεπτικό της εκφώνησης θα πρέπει οι τιμές του ρυζιού και των αυγών να είναι ίσες. Το συγκεκριμένο στοιχείο όμως δεν αναφέρεται πουθενά στην εκφώνηση και επομένως δεν μπορούμε να αποδεχτούμε ότι η πρόταση που περιγράφεται στην εκφώνηση είναι ορθή.

Ερώτηση 2

α)

Στον τέλει ανταγωνισμό εξαιτίας των πολυάριθμων παραγωγών και της τυποποίησης του προϊόντος που διατίθεται σε αυτές τις αγορές, οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τα διάφορα προϊόντα των διαφορετικών παραγωγών ως πανομοιότυπα παρόλο που ενδεχομένως να υπάρχουν αρκετές ποιοτικές διαφορές. Για αυτό το λόγο όταν κάποιος παραγωγός αυξήσει τις τιμές του προϊόντος του, οι πελάτες/καταναλωτές φεύγουν από το συγκεκριμένο παραγωγό και πηγαίνουν σε κάποιον ανταγωνιστή του, οποίος προσφέρει ένα «πανομοιότυπο» για τους καταναλωτές προϊόν σε φθηνότερη τιμή. Το γεγονός αυτό υποδεικνύει ότι τα προϊόντα στον τέλει ανταγωνισμό έχουν τέλεια υποκατάστατα, δηλαδή μπορούν να υποκατασταθούν πλήρως από κάποια άλλα προϊόντα. Συνεπώς, οι παραγωγοί που δραστηριοποιούνται σε μία τέλεια ανταγωνιστική αγορά δεν έχουν τη δυνατότητα να διαμορφώσουν οι ίδιοι τις τιμές του προϊόντος που παράγουν αλλά αποδέχονται την τιμή του προϊόντος όπως αυτή διαμορφώνεται από τους μηχανισμούς της ζήτησης και προσφοράς (τιμή ισορροπίας). Η οικονομική ορολογία που περιγράφει την αδυναμία των παραγωγών να καθορίσουν οι ίδιοι τις τιμές του προϊόντος και παράλληλα της αποδοχής της τιμής που καθορίζεται στο σημείο ισορροπίας είναι ο «αποδέκτης τιμής» (Krugman & Wells, Σελίδες 333-335).

Σύμφωνα με τα στοιχεία της εκφώνησης η τιμή του αγαθού Α, θα διαμορφωθεί εκεί που η ζητούμενη ποσότητά του είναι ίση με την προσφερόμενη ποσότητά του (σημείο ισορροπίας). Άρα, βρίσκουμε την τιμή για την οποία ισχύει $Q_d = Q_s$.

$$Q_d = Q_s \leftrightarrow 400 - 10 * P = -400 + 10 * P \leftrightarrow 800 = 20 * P \leftrightarrow 20 * P = 800 \leftrightarrow P = 40 \text{ νομισματικές μονάδες.}$$

Μία τυπική αντιπροσωπευτική επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην παραγωγή του αγαθού Α, θα επιχειρήσει να βελτιστοποιήσει το κέρδος της στο επίπεδο παραγωγής για το οποίο ισχύει ο κανόνας του βέλτιστου προϊόντος, δηλαδή εκεί που το οριακό κόστος (MC) είναι ίσο με την τιμή, $MC = P$ (Krugman & Wells, Σελίδα 345).

Στο επόμενο στάδιο της επίλυσης του συγκεκριμένου προβλήματος θα πρέπει να βρεθεί η συνάρτηση οριακού κόστους για την επιχείρηση που παράγει το αγαθό Α. Με δεδομένο ότι το συνολικό κόστος (TC) περιγράφεται από την εξίσωση $TC = 100 + 10q^2 - 20q$, το οριακό κόστος θα είναι ίσο με: $MC = TC' \leftrightarrow MC = 20q - 20$.

Άρα, η βελτιστοποίηση (μεγιστοποίηση) του κέρδους ή βελτιστοποίηση (ελαχιστοποίηση) της ζημίας μιας επιχείρησης που παράγει το αγαθό Α, είναι στο επίπεδο παραγωγής (q), για το οποίο ισχύει $MC = P \leftrightarrow 20q - 20 = 40 \leftrightarrow 20q = 60 \leftrightarrow q = 3$.

Με δεδομένο ότι η ποσότητα παραγωγής θα πρέπει να είναι $q=3$ μονάδες προϊόντος με την τιμή του προϊόντος $P=40$ νομισματικές μονάδες, τα έσοδα της εν λόγω επιχείρησης θα είναι το γινόμενο των προσφερόμενων ποσοτήτων προϊόντος επί την τιμή διάθεσης του προϊόντος, άρα τα έσοδα (TR) θα είναι: $TR = P * q = 40 * 3 = 120$ νομισματικές μονάδες.

Τα αντίστοιχα κόστη για την παραγωγή 3 μονάδων προϊόντος θα δίνονται από την εξίσωση του συνολικού κόστους TC αν στην εξίσωσή του αντικαταστήσουμε όπου $q=3$. Άρα, τα κόστη της επιχείρησης θα είναι:

$$TC = 100 + 10 * 3^2 - 20 * 3 = 100 + 10 * 9 - 60 = 130 \text{ νομισματικές μονάδες.}$$

Επομένως, το κέρδος της επιχείρησης (Π) που υπολογίζεται αν από τα συνολικά έσοδα (TR) αφαιρεθούν τα συνολικά κόστη (TC) της επιχείρησης θα είναι $\Pi(q = 3) = TR(q = 3) - TC(q = 3) = 120 - 130 = -10$ νομισματικές μονάδες (Krugman & Wells, Σελίδα 344).

Άρα, εξάγεται το συμπέρασμα ότι με τη δεδομένη τιμή $P=40$ νομισματικές μονάδες, μια οποιαδήποτε αντιπροσωπευτική επιχείρηση του κλάδου που εμπορεύεται το αγαθό Α, θα παρουσιάζει ζημίες της τάξης των 10 νομισματικών μονάδων, βραχυχρονίως.

β) i)

Στο μονοπώλιο σε αντίθεση με τον τέλειο ανταγωνισμό οι επιχειρήσεις εξαιτίας του περιορισμένου ανταγωνισμού διαθέτουν τη δυνατότητα να διαμορφώνουν την τιμή του προϊόντος που παράγουν ώστε να είναι κερδοφόρες. Η μεγιστοποίηση του κέρδους, επιτυγχάνεται στο επίπεδο παραγωγής q για το οποίο ισχύει $MR = MC$ (Krugman & Wells, Σελίδα 380). Για να εντοπίσουμε το επίπεδο παραγωγής πρέπει να διαμορφώσουμε με βάση τα δεδομένα της εκφώνησης την εξίσωση του οριακού εσόδου (MR) και την αντίστοιχη συνάρτηση του οριακού κόστους (MC). Οι δύο αυτές συναρτήσεις θα πρέπει να είναι λυμένες ως με ανεξάρτητη μεταβλητή την ποσότητα q .

Τα έσοδα (TR) μιας οποιασδήποτε επιχείρησης προκύπτουν ως γινόμενο των ποσοτήτων προϊόντος, q που διατίθενται στην αγορά επί της τιμής με την οποία διατίθενται στην αγορά, P . Άρα, έχουμε:

$TR(q) = P * q$ (1), το P περιέχεται στην εξίσωση ζήτησης οπότε θα λύσουμε την εξίσωση ζήτησης ως προς P (αφού θέλουμε τα έσοδα να είναι μια εξίσωση με ανεξάρτητη μεταβλητή το q). Επομένως, λύνοντας ως προς P την εξίσωση της ζήτησης έχουμε: $Q = 200 - 2 * P \leftrightarrow 2 * P = 200 - Q \leftrightarrow P = 100 - \frac{Q}{2}$ (2).

Επομένως, η εξίσωση των συνολικών εσόδων της επιχείρησης προκύπτει από τις εξισώσεις (1) & (2) ως εξής:

$$TR(q) = \left(100 - \frac{q}{2}\right) * q = 100 * q - \frac{q^2}{2}$$

Τα οριακά έσοδα (MR) προκύπτουν αν παραγωγίσουμε την συνάρτηση συνολικών εσόδων ως προς q .

$$MR(q) = TR'(q) \rightarrow MR(q) = 100 - \frac{2q}{2} = 100 - q$$

Αντίστοιχα, η συνάρτηση του οριακού κόστους (MC) προκύπτει ως πρώτη παράγωγος της συνάρτησης του συνολικού κόστους ως προς q .

$$MC(q) = TC'(q) \rightarrow MC(q) = 30$$

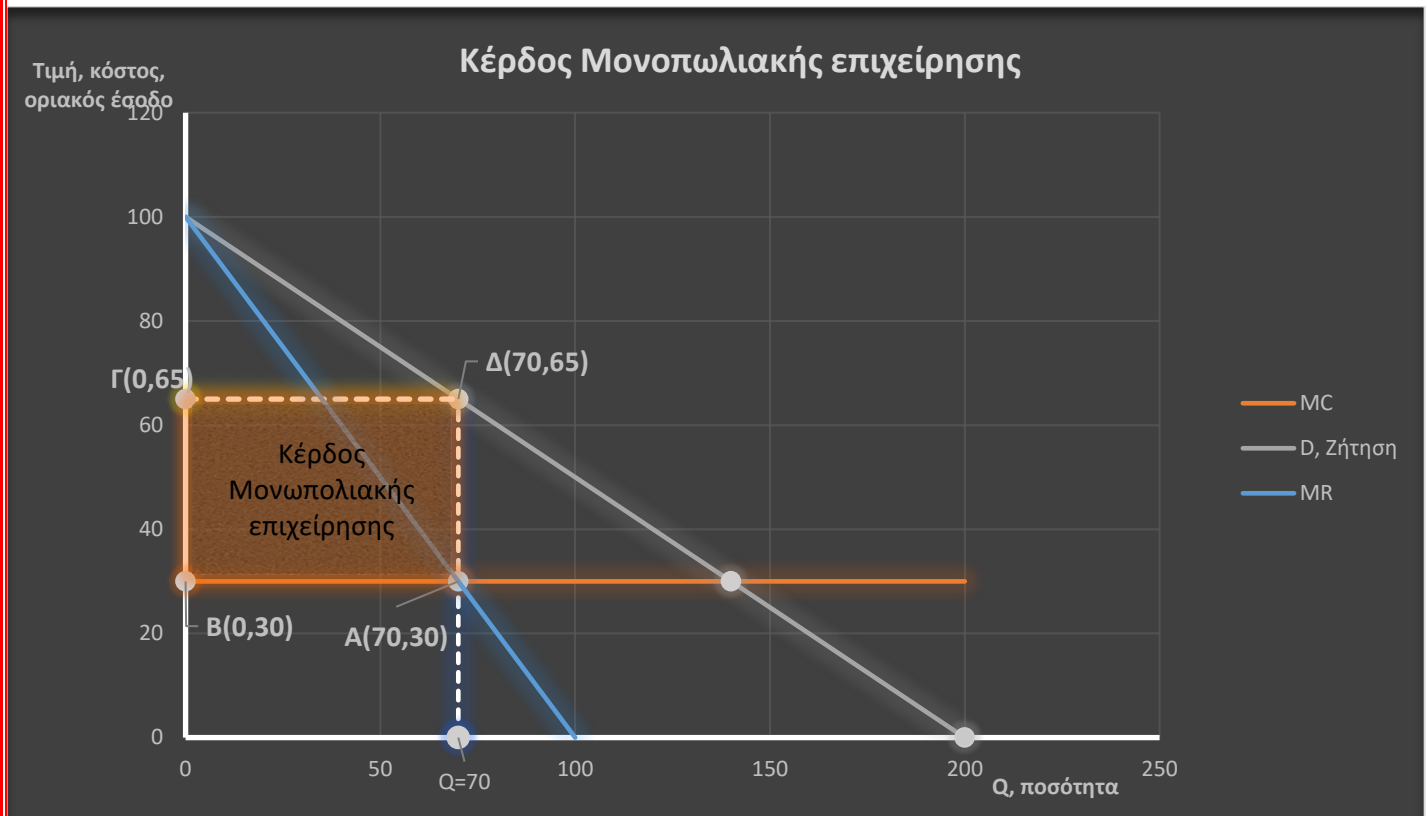
Επομένως, το επίπεδο παραγωγής που μεγιστοποιεί τα κέρδη της επιχείρησης στον μονοπώλιο θα είναι εκεί που ισχύει: $MR(q) = MC(q) \leftrightarrow 100 - q = 30 \leftrightarrow q = 70$ μονάδες προϊόντος.

Η τιμή που θα καθοριστεί για τη διάθεση του συγκεκριμένου προϊόντος δίνεται από την εξίσωση της ζήτησης για $q=70$. Επομένως, η τιμή του προϊόντος θα είναι ίσο: $P = 100 - \frac{q}{2} = 100 - \frac{70}{2} = 65$ νομισματικές μονάδες.

Άρα, τα συνολικά έσοδα της μονοπωλιακής επιχείρησης θα είναι: $TR = P * q = 65 * 70 = 4.550$ νομισματικές μονάδες.

Αντίστοιχα, τα συνολικά κόστη της μονοπωλιακής επιχείρησης θα είναι: $TC = 30 * q = 30 * 70 = 2.100$ νομισματικές μονάδες.

Τα κέρδη της μονοπωλιακής επιχείρησης θα είναι: $\Pi = TR - TC = 4550 - 2100 = 2.450$ νομισματικές μονάδες. Στο Γράφημα 7, παρουσιάζεται το κέρδος της μονοπωλιακής επιχείρησης, με το εμβαδόν του ορθογωνίου (ΑΒΓΔ). Η ποσότητα παραγόμενου προϊόντος που βελτιστοποιεί το κέρδος, είναι η ποσότητα που αντιστοιχεί στο σημείο Α, το οποίο αποτελεί σημείο τομής των καμπυλών του οριακού κόστους και των οριακών εσόδων.

Γράφημα 7

β) ii)

Στον τέλει ανταγωνισμό για να βελτιστοποιήσει μια επιχείρηση τα κέρδη της ή τις ζημίες της, θα πρέπει να παράγει το επίπεδο παραγωγής q για το οποίο ισχύει $P = MC$ (Krugman & Wells, Σελίδα 345). Γνωρίζουμε όμως ότι το $MC = TC'$. Άρα, έχουμε $MC = (30q)' = 30$. Άρα, το οριακό κόστος είναι ίσο με 30 νομισματικές μονάδες και αντίστοιχα η τιμή θα είναι $P=30$ νομισματικές μονάδες.

Η συνάρτηση ζήτησης μας δίνει για τιμή $P=30$, $Q_d = 200 - 2 * 30 = 200 - 60 = 140$ μονάδες προϊόντος.

Συνεπώς, στο σημείο με συντεταγμένες ($Q=140$, $P=30$) θα έχουμε το σημείο ισορροπίας της ανταγωνιστικής αγοράς.

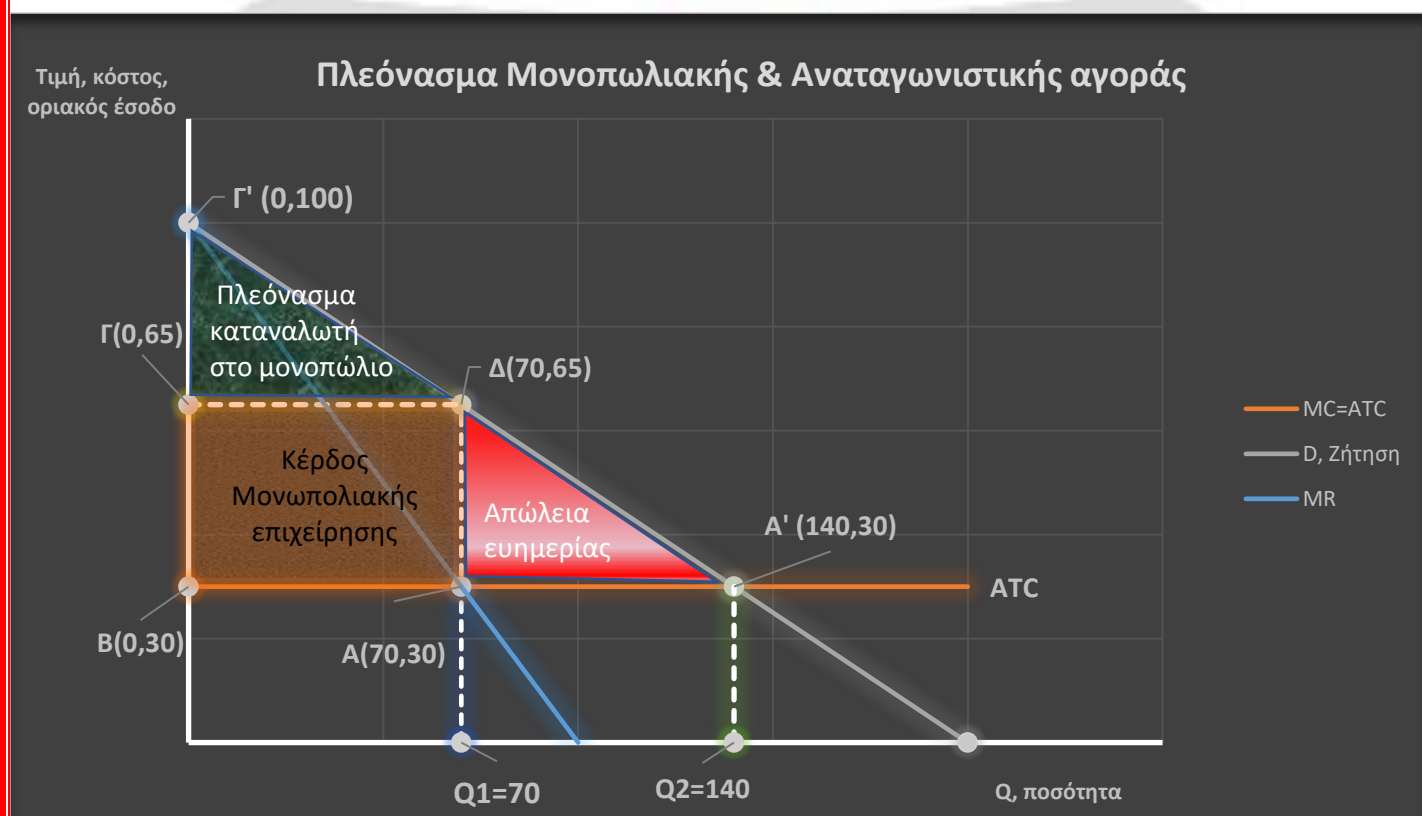
Το κέρδος της επιχείρησης στον τέλει ανταγωνισμό δίνεται από την εξίσωση (Krugman & Wells, σελίδα 352) : $\text{κέρδος} = (P - ATC) * Q = P * Q - ATC * Q$, όπου με ATC συμβολίζεται το μέσο συνολικό κόστος. Επειδή γνωρίζουμε από την εκφώνηση ότι $TC=30*Q$ προκύπτει ότι $ATC = \frac{TC}{Q} = 30 * \frac{Q}{Q} = 30$ (Krugman & Wells, Σελίδα 311).

Άρα, εξίσωση του κέρδους στην ανταγωνιστική αγορά γίνεται $\text{κέρδος} = P * q - ATC * q = 30 * 140 - 30 * 140 = 0$. Το κέρδος του κλάδου στην ανταγωνιστική αγορά είναι μηδενικό.

Στην ανταγωνιστική αγορά επειδή τα κέρδη είναι μηδενικά (στην μακροχρονίως) το πλεόνασμα του παραγωγού είναι μηδενικό (Krugman & Wells, Σελίδα 387). Επομένως το συνολικό πλεόνασμα (πλεόνασμα καταναλωτή

και πλεόνασμα παραγωγού) είναι το πλεόνασμα του παραγωγού αποκλειστικά. Στο Γράφημα 8, το συνολικό πλεόνασμα για την ανταγωνιστική αγορά είναι ίσο με το εμβαδόν του χωρίου που βρίσκεται πάνω από την τιμή ισορροπίας $P=30$ και κάτω από την καμπύλη ζήτησης (εμβαδόν τριγώνου $A'B\Gamma'$). Όταν η αγορά γίνει μονοπωλιακή τότε το πλεόνασμα του καταναλωτή συρρικνώνεται στο τρίγωνο $\Gamma\Gamma'\Delta$ (πράσινο χρώμα) και ο παραγωγός πλέον εμφανίζει πλεόνασμα που είναι το κέρδος του μονοπωλίου (εμβαδόν τετραγώνου $AB\Gamma\Delta$). Επιπλέον, θα πρέπει να τονιστεί ότι στο μονοπώλιο θα παρατηρηθεί μείωση του συνολικού πλεονάσματος (απώλεια ευημερίας) που θα είναι ίση με το εμβαδόν του τριγώνου $AA'\Delta$ (κόκκινο χρώμα).

Αντίστοιχα, η ποσότητα προϊόντος που θα διατίθεται στον τέλει ανταγωνισμό θα είναι μεγαλύτερη από την αντίστοιχη ποσότητα που διατίθεται στο μονοπώλιο ($Q_2 = 140 > Q_1 = 70$), ενώ αντίστοιχα η τιμή στον τέλει ανταγωνισμό θα είναι μικρότερη από την αντίστοιχη τιμή του μονοπωλίου ($P_2 = 30 > P_1 = 65$) (Krugman & Wells, Σελίδα 382).

Μέρος Β

Ερώτηση	Απάντηση
B1	D
B2	C
B3	B

B4	D
B5	A
B6	C
B7	C
B8	C
B9	B
B10	C

Βιβλιογραφία

- Krugman, P. Wells, R. (2018), *Οικονομική σε Διδακτικές Μονάδες*, Αθήνα: Εκδόσεις Gutenberg.

Eclass4U

The best Choice for you